

ما مجبوریم
محیط دور و بر هر کدام از ما بر زندگی و کارهایمان تأثیر زیادی دارد. در فصل پاییز کارهای زیادی داریم که باید آنها را به سرانجام برسانیم. در این مدت در بار بار با بلورینا کار می‌کنیم. مجاهدان این کار برای زندگی ما می‌گیرند. بیشتر وقتها ما را کار کردن در باره این آثار اختصاصی نادانم که انجام دادند. ما هم امید داریم...

اندر اخلاق جاده‌های مدنی
دلایر مردان از جان گذشته دوست‌مانندند. دسته اول از جان خود می‌گذرند تا جان مال و حقوق شهروندان دیگر دفاع کنند. دسته دوم از جان شهروندان دیگر می‌گذرند تا بی‌توجه به تالیلی سبقت‌منوع و حداکثر سرعت پارو یاری بدال کار برنگارند...

در صفحه ۱۲ بخوانید...
■ **ما مجبوریم** | خند بوری
■ **من ناآگاهم** | انواران عدل
■ **برایم گریه می‌کردند** | ایلان رضا محمدی
■ **اندر اخلاق جاده‌های مدنی** | ایره تو گلی

عدالت آموزشی از خیال تا واقعیت

در صفحه ۱۱ بخوانید...
شمارش معکوس
بیلبردهای شهری از چه حرف می‌زنند
بالا بلندی های شهر، مال مردم نیست
جامعه مدنی
برگزاری کنسرت‌های بانوان
حفره‌هایی که تنها با پول پر نمی‌شود
پرانتر
حکایت‌مدنی خیابان جمهوری
وقف؛ برای آدم‌هایی که خسته‌اند
نگاه منتقد
ایران؛ رشخرفه‌گرایی در نبود گروه‌های مرجع

دختر، مال ما نیست؛ دلیلی ندارد که روی آن سرمایه‌گذاری کنیم!

احمد جعفری | پژوهشگر حوزه تعلیم و تربیت

در واقعیت این است که طبق سند چشم‌انداز، قرار است ایران در سال ۱۴۰۴، رتبه نخست را در منطقه کسب کند. در حال حاضر مقایسه وضع کشورهای منطقه در این گزارش نشان می‌دهد که در مقایسه با آنها رتبه پایینی داریم. به طور مثال، رتبه قطر در زمینه توسعه انسانی، ۱۴۰۴ است؛ یعنی ۴۴ رتبه بالاتر از ما. عربستان ۴۹ رتبه بالاتر از ما است. بحرین ۳۱ رتبه، کویت ۲۹ رتبه، عمان ۱۹ رتبه، لبنان ۱۰ رتبه، ترکیه ۹ رتبه و قزاقستان ۸ رتبه. از ما بالاتر است تنها کشور منطقه که رتبه پایین‌تری نسبت به ما دارد، جمهوری آذربایجان است. اما بسیاری کشورهای منطقه دارای رتبه بالاتری نسبت به ما هستند. بعضی در این زمینه‌ها در افغانستان از ما بهترند که اگر قرار باشد خود را با چنین کشورهای مقایسه کنیم، بسیار بد است. در این مقایسه‌ها، حداقل باید به کشورهای نگاه کرد که رشد بسیار کرده‌اند. نه کشورهای که سیر نزولی داشته‌اند.

در واقعیت این است که ما در دوره متوسطه، یعنی دوره راهنمایی، فارغ‌التحصیل ۵۵ درصد آموزش‌پذیر داریم و در حال نزدیک شدن به ۱۰۰ درصد هستیم. باید این ۱۵ درصد عقب‌ماندگی را جبران کنیم؛ چرا که می‌گویند «آموزش عمومی اجباری» یعنی تعداد ورود و خروج به مدرسه یعنی به همان سوزنی که وارد می‌شوند، به همان میزان در میاید بکثیرند و فارغ‌التحصیل شوند. افت ۴۵ درصدی در ورودی و خروجی‌ها، در دنیا معمول است. اما تفاوت نباید بیش از این باشد. در زمینه سوادآموزی، طی سال‌های گذشته، هزینه‌های گزافی انجام داده‌ایم. از ابتدای انقلاب به پیش‌روها و پیروها آموزش خواندن و نوشتن می‌دهیم و ادامه‌آرزایه می‌کنیم که اینها سواد شده‌اند. با این حال کشورهای فرانسوی داریم، در

کوتور، ما نباید در رده متوسطه، یعنی دوره راهنمایی، فارغ‌التحصیل ۵۵ درصد آموزش‌پذیر داریم و در حال نزدیک شدن به ۱۰۰ درصد هستیم. باید این ۱۵ درصد عقب‌ماندگی را جبران کنیم؛ چرا که می‌گویند «آموزش عمومی اجباری» یعنی تعداد ورود و خروج به مدرسه یعنی به همان سوزنی که وارد می‌شوند، به همان میزان در میاید بکثیرند و فارغ‌التحصیل شوند. افت ۴۵ درصدی در ورودی و خروجی‌ها، در دنیا معمول است. اما تفاوت نباید بیش از این باشد. در زمینه سوادآموزی، طی سال‌های گذشته، هزینه‌های گزافی انجام داده‌ایم. از ابتدای انقلاب به پیش‌روها و پیروها آموزش خواندن و نوشتن می‌دهیم و ادامه‌آرزایه می‌کنیم که اینها سواد شده‌اند. با این حال کشورهای فرانسوی داریم، در

مدار سبب استان سیستان و بلوچستان در صدر محرومیت

احمد پورانی
مدار سبب استان سیستان و بلوچستان در صدر محرومیت است. این استان همایش توسعه و عدالت آموزشی در ایران با حضور برخی وزرا و نمایندگان مجلس شورای اسلامی و بسیاری از دولتمردان، صاحب‌نظران عرصه آموزش، فعالان اجتماعی، فعالان رسانه‌ای، اندیشمندان، فعالان حقوق کودک، نمایندگان سازمان‌های مردم‌نهاد و علاقه‌مندان برگزار شد. این همایش هر چند نمی‌تواند یک تنه با عدالت آموزشی کشور را در پیش ببرد، اما حضور و در آن و اطلاع از امکانات سایر استان‌های کشور، می‌تواند تا حدی در نرسد آموزش-مدار ما مشخص کند؛ با اطلاعاتی که از امکانات آموزشی به دست آمده، واضح است استان سیستان و بلوچستان بر قله محرومیت استان‌ها قرار دارد. اما شاید با تدابیر که از سوی دولت و مجلس اندیشیده شود، بتوان میزان قابل توجهی از محرومیت را تسخیر داد. برگزاری همایش توسعه و عدالت آموزشی در ایران، حداقل خرچ‌های این است که شاید تلنگری بلند به دولت و مجلس تا در سیاست‌گذاری‌ها و اتخاذ تصمیمات خود، بازنگری کرده و با توجه ویژه به استان سیستان و بلوچستان تلاش بیشتری برای رفع نابرابری‌ها که دامنه این استان را بیش از دیگر استان‌ها در برده است، فریضت گرداند.

راهنمای اقدام برای حل مشکلات بودجه آموزش و پرورش می‌تواند نتیجه گرفت، وزارت آموزش و پرورش به‌طور کامل نمی‌تواند با توجه به گستردگی مشکلات آموزشی در استان سیستان و بلوچستان نسبت به رفع آن اقدام کند و انتظار می‌رود، دیگر وزارتخانه‌ها و نهادهای ذی‌ربط توجه به این که توسعه آموزش در این استان نفع می‌برد، برای تأمین کاستی‌های آموزشی در این استان، همکاری نزدیک داشته باشند. همچنین مشارکت همه‌جانبه سازمان‌های مردم‌نهاد، فعالان اجتماعی و نهادهای مدنی و تمرکز ذی‌ربط، می‌تواند راه‌حلی برای مشکلات باشد. البته نیاز است که آموزش و پرورش سازمان‌های مردم‌نهاد فعالیت خیرین و فعالان اجتماعی و دیگر افراد و گروه‌هایی را که در جهت توسعه آموزش فعال هستند، تسهیل کند. توسعه آموزش در استان سیستان و بلوچستان، نیازمند آن است تا فارغ از مشکلات و افزایش نابرابری‌ها و بی‌عدالتی‌ها، مشکلات بسیاری از جامعه به‌سوی می‌آورد و موجب می‌شود (توجه به شرایط خاص استان) چنین موضوعاتی دستنخورده اقدامات خصمانه قرار گیرد و این احتمال وجود دارد از رگد، بر خسته‌های ناشی از بی‌بامداری آن جبران‌ناپذیر باشد. به‌سروری، فقدان منابع مالی و کمبود بودجه بخشی از مشکلات آموزش و پرورش بوده و بخشی دیگر آن به مدیریت برمی‌گردد و چنانچه مدیران توانمند، دلسوز و فعال برسد روبرو باشند، می‌توانند بسیاری از مشکلات را رفع کنند و برای ارتقای کیفیت آموزشی نیز گام‌های مثبت بردارند. تغییر سیاست‌های آموزشی تاکنون نتوانسته به دست‌آوردهای مطلوبی در کیفیت آموزش استان سیستان و بلوچستان بپسند آورد و باعث سردرگمی معلمان و خانواده‌ها شده است.

مقصود استانت دولت‌های گذشتہ یوبان مشکلاتی که با گذشتہ بیش از ۳ دهه از انقلاب، یعنی تولد تاریخی در وضع موجود داشته‌اند، وضع‌یازمندان آن است تا فارغ از ناله‌کردن و حسرت خوردن، با همکاری و همکاری اساسی برای حل مشکلات این حوزه اقدام کرد

است. آنچه امروز در استان سیستان و بلوچستان به‌عنوان «لمنی‌ها» و شرارت‌ها اتفاق می‌افتد، بدون شک، ریشه در عدم توجه به زیرساخت‌های علمی و آموزشی دارد. اگر امل افرادی را که در ما نمی‌باشد، وزارتخانه‌ها در استان دست نداشته‌اند، منجر خواهد شد که بیش از ۹۹ درصد این افراد، کسلی هستند که نتوانسته‌اند به مراکز آموزشی و پرورشی بروند.

هر کودک بازمانده از تحصیل یک فرصت بزهکاری در جامعه است

دو نرخ هر روز پایین‌تر می‌رود. نرخ بیسوادی در سیستان و بلوچستان، بالاترین نرخ در کشور یعنی ۲۸ درصد است. نرخ بیکاری هم بالای ۳۰ درصد است. رتبه توسعه انسانی در این استان، ۲۱۱ یعنی آخرین رتبه در کشور است. در قلمر هم سیستان رتبه اول را دارد؛ یعنی فقیرترین استان کشور. این وضعیت را کلیات استان پنهان در گوشه‌ها و کجای خود پنهان کرده و می‌پوشاند. استانی که ظرفیت بسیار خوبی را در اختیار دارد

۹۸ درصد از آن بودجه برای حقوق معلمان و دبیران و کادر آموزش و پرورش صرف می‌شود. یعنی تنها ۲۰۰ میلیارد تومان برای وزارت آموزش و پرورش باقی می‌ماند تا تولید تحولی را در کشور ایجاد کند. در بحث شاخص توسعه انسانی و نرخ رشد، استان سیستان و بلوچستان و بسیاری از استان‌های کشور، هم‌رزه می‌باشند. شاخص نرخ رشد هستند و هم‌رزه شاخص توسعه انسانی و متأسفانه این

محمد سعید عبادی
مدیرکل آموزش و پرورش سیستان و بلوچستان
واقعیت‌های استان سیستان و بلوچستان و تفاوت‌های بسیار زیاد این استان با سایر استان‌ها را نشان می‌دهد. اما همان‌طور که می‌دانیم، در این استان ۱۰ درصد بودجه آموزش و پرورش است که بین